

ÖT DÉLUTÁN

Egy kavics

Leírhatatlanul egyhangú délután. A folyóparton emberek sétálnak: a párok andalognak – szerelmesek, nyilván –, s természetesen ott vannak a magányos kutyások is.

A folyónak háttal padok állnak, a padok körül számtalan kavics hever. A sok ovális között néhány szögletesebb példány is akad.

Az egyik szögletes kavics nagyon megunhatja a heverészést, mert váratlanul beleveti magát a folyóba. Csak úgy, magától, minden előzmény és külső ráhatás nélkül.

A víztükrről felszíni fodrozódás, koncentrikus körök.

A csodás esemény senkit nem zavar meg. Igaz, nem is észleli senki.

Egy esernyő

Késő délután volt. A férfi fáradtan és lehangoltan tartott hazafelé, amikor egyszer csak eleredt az eső. Volt nála ugyan esernyő, de amikor elővette a táskájából, egyszerűen képtelen volt kinyitni. Valamiért azt érezte, hogy az az esernyő valahogy nagyon nem szeretne megázni. Így hát visszatette a táskájába az ernyőt, és persze bőrig ázott, mire hazaért.

Elgondolás

Délután volt.

A férfi tudta, hogy mi következik. Volt már ilyen máskor is.

Tudta, hogy hamarosan remegni kezd majd, és nemsokára már tényleg remegett is. Tudta, hogy mindjárt a földre fog roskadni, s azonnal el is terült a padlón. Tudta, hogy a körülötte állók csak nézik majd, tehetetlenül. És az emberek valóban csak bámultak rá. Tudta, hogy most majd mindjárt összezedi magát, lassan feltápáskodik, megvonja a vállát, és eliszkol.

De erre már képtelen volt; s nem kelt fel többé.

Majdnem

Egy majdnem eseménytelen délután.

Volt egy laza sziklarobbantás, aztán meg egy kisebb lesiklóverseny; majd a lencsecsizológó műhelye következett; később pedig a sorban állás a vattacukorárus előtt, az ugróiskola és a célba lövés; azután jött a füllükasztás (halálmegvető bátorság) és a tetováló szalon; és végül ott volt még az elefántkórház (igen, az elefántkórház!) is.

És ennyi volt – az utcazenészek meghallgatására (sajnálatos módon) már nem maradt idő.

Szobák

Késő délután. Az első szobában egy lehalkított tévé képernyője világítja meg a bevetetlen ágyat. A második szobában halvány lámpafény; bútorok, az ablakhoz közel egy zongora és egy szék. A harmadik szoba fényárban úszik; a falon képek; a nagy tükör előtt egy nő áll. A nő egy idő múlva eljön a tükörtől, a második szobába megy, s leül a zongorához. Játsszani kezd, de hamar abbahagyja, s lassan az ablak felé fordul. Odakint csak a szürke ég.

89

Új Forrás 2022/6 – Szűcs Balázs Péter: Öt délután

